

INLEDNING

ANTON LUNDQVIST & TOMAS LUNDSTRÖM

»NO BORDERS, NO nations!«

Natt. Bitande kallt. Stora snöflingor faller mot den blöta asfalten. Framlyk-
torna från en minibuss bländar. Ett blåvitt plastband hindrar oss att komma
närmare byggnaden vi vill nå. Inte för att själva bandet i sig kan stoppa oss.
Det är hotet om vad som kan hända om vi passerar linjen som får oss att hålla
oss på vår sida. En nationalstat visar sina gränser mitt i ett till synes vanligt
industriområde.

»No borders, no nations! Stop deportations!«

Någon rycker av plastbandet. Poliser stormar framåt. De knuffar omkull
oss. Innanför en fönsterruta på förvarsbyggnaden håller en person upp ett
papper. »Help us!«

Vi reser oss igen. Borstar smutsen från våra kläder. Tittar ner på polisernas
gräns. Det blåvita plastbandet ligger på marken, sönderslitet. Vi bryr oss inte
om det.

»Backa undan!«

Poliserna ryter åt oss. De har lyft sina svarta batonger i luften. Vi kan höra
hur hundarna skäller. Men vi backar inte. Vi lyder inte.

»Backa undan sa jag!«

Vi ropar tillbaka. Vi ropar inga gränser, inga nationer. Inte som en vädjan.
För vi ber inte om det. När vi tar stegen över det avryckta blåvita plastbandet
vet vi att det redan är sant. Det vi drömmer om är »redan här, men ännu inte«.

»No borders, no nations!«

Vi är många som de senaste åren deltagit i kampen för en värld utan gränser. En värld där ingen betraktas som illegal. På flera sätt är det ur denna kamp som idén till boken du nu håller i din hand fötts. För det är där, under de där kalla nätterna utanför flyktingfängelserna, som mötet mellan kristen tro och anarkism för vissa av oss tagit form för första gången.

Det är inte ovanligt att samtala om kristen tro och politik. Ofta förknippas dock kristen politik med just det riksdagsparti som har ordet »krist« i förledet av sitt namn. Lika ofta kan den kristna tron betraktas som en inre privatsak. Men kanske är bilden mer komplicerad? Kanske är det till och med så att själva *tilltron* till regeringar och riksdagar är vad som måste bekämpas?

Den här boken är ett inlägg i ett samtal om hur kristen tro och politik relaterar till varandra. Vi vill samtala om hur kristen tro och politik kan mötas på ett sätt som både är nytt och bär eko från historien.

De flesta skribenterna i den här boken känner varandra. Inte främst genom debatter och samtal om kristen tro eller politik. Nej, flera av oss har träffats på gatorna. Hälsat på varandra för första gången med vaksamma polisers blickar riktade mot oss. Därefter har vi hållit armkrok för att försöka stoppa utvisningar av flyktingar. Andra gånger har vi lagat mat ihop, stöttat varandra och andra genom svåra perioder. Några av författarna är med i kommuniteter eller kollektiv och har länge kämpat i vardagen för att dessa ska leva vidare.

Olika radikala praktiker och sätt att leva har varit en viktig inspiration till ett nydanat samtal om hur kristen tro bör gestalta sig i kyrkan och i samhället utanför. Det är bland annat ur dessa erfarenheter som denna bok tillkommit. Praktik har med andra ord i viss mån föregått teori. Förhoppningsvis har också praktiken färgat den övertygelse vi bär på.

Denna samling texter om kristen tro och anarkism riktas särskilt till läsare som är kristna, har varit kristna eller som är intresserade av kopplingen mellan andlighet och politik. För den kristna tron är vår ingång till anarkismen. De som skrivit texterna till denna bok kallar sig för kristna eller har åtminstone en nära relation till den kristna tron. Vi hoppas dock att även en läsare som

inte identifierar sig som kristen kan få ut något av boken. Åtminstone som ett slags insyn i hur olika varianter av »kristen anarkism« eller »anarkistisk kristendom« kan se ut.

Vi vill slå ett slag för olikheterna i boken och betonar att detta är ett samtal. Vissa av skribenterna kallar sig kristna anarkister, andra kallar sig enbart kristna och någon vill helst bara bli kallad anarkist. Varje text står på egna ben. En författare i den här boken håller nödvändigtvis inte med de andra. Det som vi enats kring är vår tro att detta – *samtalet* om kristen tro och anarkism – är viktigt. Det spirande samtalet har hittills lidit av en åkomma som finns i flera sammanhang. Det offentliga samtalet tycks nämligen i hög grad föras av »heterosexuella vita män«. I den anarkistiska rörelsen har fenomenet ibland kallats för *manarkism*. Nu finns det ju emellertid frihetliga resurser att bygga på inom denna rörelse, och släktskapet mellan feminismen och anarkismen påpekas ofta från båda håll. För kristendomen är det möjligtvis värre, här har kvinnor systematiskt uteslutits från de teologiska samtalen under mycket lång tid. Samtidigt bör en kristen betoning på befrielse, kärlek och ickehierarkier kunna generera något positivt i dessa samtal. I bästa fall kan då ett möte mellan kristen tro och anarkism resultera i något gott för människor oavsett bakgrund och identitet. Vår önskan är att en mångfald av röster ska höjas och lyssnas till, och att de av oss som tillhör privilegierade kategorier aktivt bidrar till att utrymme skapas för röster som är underrepresenterade eller marginaliserade.

Välkommen att ta del av tankar om icke-hierarkier, kamp, Guds kärlek och ett hopp om ett annat system. ★

ANTON LUNDQVIST har bott i olika kristna kollektiv sedan 2008, studerat teologi och skrev sin C-uppsats om kristen anarkism. Han är bosatt i Örebro och skriver emellanåt på Kristen Underjords blogg (kristenunderjord.wordpress.com).

TOMAS LUNDSTRÖM är en teologistuderande mångsysslare från Örebro som gripits vid flera aktioner mot deportationer och mot vapenindustrin. Dessutom har han under många år arbetat med festivalen Frizon.